Φυλλάδιο 25
Μέρος Β'

(Α) α) Η έναρξη μιας δίκης δεν εμποδίζει από τα υποκείμενα να προβούν σε μεταβίβαση του αντικειμένου της δίκης (υλικό ή απαίτηση). Επίσης η μεταβίβαση δεν επιφέρει καμία αλλαγή στην ιδιότητα του διαδίκου. Δηλαδή ο αρχικός διάδικος συνεχίζει ως μη δικαιούχος διάδικος.
Αρ. 517 → έφεση κατά διαδίκων στην αδίκαιη δίκη ⇒ Μόνο κατά του Α
* Βέβαια μετά ο ειδικός διάδοχος Γ θα δεσμεύεται από το δεδικασμένο

β) Υφίστανται δικογνωμία ως προς το είδος της παρέμβασης
→ απλή προσθέτη ή
→ αυτοτελής προσθέτη
Εάν δεχτούμε την απλή, δεν χρειάζεται να στραφεί και κατά του Γ, απλώς θα πρέπει να καλείται στη συζήτηση.

(Β) Ενεργητική νομιμοποίηση έχουν και οι ειδικοί διάδοχοι, επομένως νομιμοποιείται και ο Γ και ο Α. (αρ. 516)

(Γ) α) Παραδεκτώς ασκήθηκε
Για την εξάντληση της χρησικής προθεσμίας θα πρέπει να γίνει επίδοση σε όλους τους αναγκαίους ομοδίκους και δεν αρκεί το γεγονός ότι έγινε επίδοση σε έναν εξ αυτών. Αν λοιπόν σε έναν δεν υπήρξε επίδοση ενώ υπήρξε στους άλλους κ' εξαντλήθηκε στο πρόσωπο αυτών η σχετική προθεσμία ενιαίοις τηρήθηκε στο πρόσωπο ενός εκ των αναγκαίων ομοδίκων, ο οποίος και άσκησε έφεση τότε ασκείται κανονικά → δηλ. θεωρείται ότι τηρήθηκε χάριν λογαριασμό όλων

β) Δεν μπορεί να ασκεί έφεση κατά των αναγκαίων ομοδίκων του.

γ) Οι Β και Γ, ήδη με την άσκηση της έφεσης εκ μέρους του Δ, κατέστησαν εκκαλούντες, άρα δεν χρειάζεται. Λογίζεται ως ασκηθέν και εκ μέρους όλων αυτών. Δίκη πρέπει οπωσδήποτε να καλούνται → αλλιώς απαράδεκτη η συζήτηση ως προς όλους (προσοχή → όχι απαράδεκτο το ένδικο μέσο)

(4) α) Απόφαση που απορρίπτει αγωγή ως αορίστη είναι οριστική και εκκλητή.

β) Κατα όλων των αναγκαίων ομοδίκων Β, Γ, Δ (αρ. 517)

(ΣΤ) Το δικαστήριο θα απορρίψει την αγωγή με την αιτιολογία της παραγραφής

α) Το διατακτικό δηλαδή θα είναι ίδιο με διαφορετικές αιτιολογίες (αρ534) Στην πρωτοδίκη απόφαση ήταν το αναποδείκτο και στην άλλη η παραγραφή.

β) Όχι, γιατί οι αιτιολογίες της αποφάσεως δεν εξοπλίζονται με ουσιαστικό δεδικασμένο. Διαφορετικό θα ήταν αν ο Β είχε εξελθεί νικητής με την αποδοχή ενστασης συμψηφισμού → τότε θα είχε έννομο συμφέρον να αναιρέση, διότι θα είχε αθετηθεί μία απαίτηση του

γ) Το δικαστήριο θα εξαφανίζε την απόφαση και θα απέρριπτε την αγωγή ως αβάσιμη, κανονίας δεκτή την παραγραφή. Δηλαδή δεν θα αλλαζει μόνο τις αιτιολογίες

(Ζ) Κλασική περίπτωση απλής ομοδικίας → μπορούσαν να είχαν ασκηθεί 3 διαφορετικές αγωγές. Αγωγή δεκτή μόνο για Δ.

Αρ513 Ιβ + Αρ144 → Η προθεσμία κινείται μόνο στη σχέση Α-Δ

{Μέρος Α'
Πρακτικό 3}

α) Βεβαίως οχι, γιατί ο καταοχών δεν έχει κανόνα προνόμιο. Είναι αδιάφορη η συμφωνη γνώμη του οφειλέτη.

β) Όχι, δεν χάνεται η κυριότητα του Γ

γ) Όχι δεν ήταν υποχρεωμένος να ασκήσει την ανακοπή τρίτου.

δ) Η διαγνωστική δίκη δεν επηρεάζει την πορεία της αναγκ. εκτέλεσης
Θα έπρεπε ο Β να είχε κάνει συγχρονως και ανακοπές
Δεν χωρεί το αρ. 914

Μέρος Γ'

Πρακτικό 1

α) Ο α' ιοχυρισμος δεν ενοιαθεί, ενω ενοιαθεί ο β'. Εχω απλή ομοδικια και αφου εκδοθηκε οριστική αποφαση χια τον εναν, δεν απαιτειται να περιμενει και τον αλλον (αρ.513 Ι Β). Ομως η αποφαση για τον Γ ειναι ερημην, αρα δεν ειναι τελεσιδικη. Δεν επιδοθηκε ποτέ, αρα ειναι ανέκκλητη. Λειπει λοιπον εκτελεστος τιτλος.

β) Εντος 45 ημερων μετά την κατασχεση

γ) Οχι λογω οτι αδιακως προσβολης πραξεων. Θα πρεπει να ασκησει ανακοπή και κατα του πλειστηριασμου με την αιτιολογια οτι θα ενδοκιμησει η ανακοπή μου κατα της προηγουμενης πραξης.

Φυλλάδιο 17

Πρακτικό 5

Υπερθεματιστής μπορεί να ειναι και κανοιος που δεν εχει σχεση με τον καθ'ου.— Ο Υ δεν κατεστη κυριος του πραγματος. Δεν εχει σημασια οτι πληροφορηθεις την επιοψευση δεν αντεδρασε. Ο τριτος θα μπορει να ασκήσει την αγωγή του 1020 οχι την ανακοπή του 936, αφου δεν την ασκησε

Πρακτικό 4 !! προσοχή

Εχουμε πωληση ακινήτου με προσύμφωνο. Ο Β εχει χασει νομειας και κατοχος, μονο που το ακινητο ανηκει ακομα τυπικα στον Α, διοτι δεν εχινε μεταγραφή. Αν λοιπον ο Α ασκουσε διεκδικηση μετα απο χρονια, ο Β θα μπορουσε να προβαλει την ενσταση του 281. Αυτο ακριβως μπορει να προβαλει ο τριτος Β και εναντι των δανειστων του Α, διοτι αυτοι ενασκουν τα δικαιωματα του Α.

Πρακτικό 3

Ο Α εχασε την κυριοτητα με την εννοια οτι παρηλθε η προθεσμια του 1020, δηλ. τα 5 ετη απ'ση μεταγραφή. Ο Υ θα κατασταει και τυπικα κυριος μετη συμπληρωση 10ετιας, με την ταχυτερη χρησικτησια

Πρακτικό 2

Επιφύλαξη κυριότητας → ΑΚ532 (αναβλητική αίρεση)
Ο Β δεν μπορεί να ασκήσει ανακοπή 933 με επιχείρημα ότι τα πράγματα δεν του ανήκουν. Επομένως ο Α μπορεί να ασκήσει ανακοπή 936, διότι είναι κινητά πράγματα και έτσι αν είναι καλόπιστος ο υπερθεματιστής κινδυνεύει να χάσει την κυριότητα

Πρακτικό 1

Σε κατάσχεση προβαίνει δανειστής του κυρίου του πράγματος
Ο Β πληρώνει κανονικά. Προστατεύεται αποτελεσματικά με το 936. ή
ΑΚ206 → Επιτρέπεται εκτέλεση + αίρεση + δικαίωμα προσβολής ⇒ αν γίνει διαθεση τότε δεν χάνει το δικαίωμα